

DE KOERS

EEN VERHAAL VAN VALLLEN EN OPSTAAN

— HOE DE VEILIGHEID EVOLUEERDE —

WELKOM

in de kapel op Kasteelpark De Lovie

Deze kapel is een plek van religie, bezinning en rust.
Verdriet, vreugde en hoop zijn emoties
die hier vaak voelbaar zijn.

Ook in de koers zijn er dagen waarop deze emoties
nauw met elkaar verweven raken.

Geloof in het dagelijkse leven,
geloof in de koers.

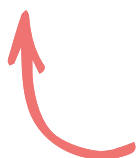
Hoop op een goede afloop,
vreugde bij winst,
verdriet bij een val.

**RELIGIE EN KOERS ZIJN VAAK DICHTER BIJ ELKAAR DAN
WE DENKEN. OF IS KOERS SOMS ZELFS EEN RELIGIE?**

Geniet van de expo!

DE KAPEL VAN KASTEELPARK DE LOVIE

DE KOERS

een verhaal van vallen en opstaan

Tijdens deze expo maak je een reis door de tijd, die je uiteindelijk naar het jaar 2025 brengt. Je ontdekt de evolutie van de fiets-helm in de koers en ingrijpende momenten die deze ontwikkeling mogelijk maakten.

WAAROM DEZE EXPO?

De Lovie vzw is een sociale organisatie actief in heel de Westhoek. We ondersteunen meer dan 1000 kinderen, jongeren en volwassenen met een verstandelijke handicap of andere beperking: aan huis, in onze locaties of waar nodig. We bouwen samen met hen en hun netwerk aan een boeiend en vol leven, verweven met de samenleving. Zorg dragen voor anderen en zorg dragen voor onze planeet zien wij als heel sterk met elkaar verbonden.

We ondersteunen ook mensen met een niet-aangeboren hersenletsel (NAH). Een NAH is een beschadiging aan de hersenen door een onverwachte gebeurtenis, zoals een ongeval, hartstilstand, hersentumor, hersenbloeding, zuurstoftekort of degeneratieve ziekte.

Op alle locaties van De Lovie vzw, maar specifiek in Het Havenhuis in Lo-Reninge, vinden deze mensen een nieuwe thuis voor mensen die plots geconfronteerd worden met een ander leven.

Hersenschade door fietsongevallen kan vaak voorkomen of beperkt worden door het dragen van een fietshelm. Vanuit die overtuiging, en onze gedeelde passie voor fietsen en koers in Fietsatelier Het Verzet, zetten we deze expo op.

DEZE BROCHURE DIENT ALS DIGITALE GIDS EN HANDLEIDING VOOR JE BEZOEK. JE BEGINT MET DE GETUIGENIS VAN KURT HOVELIJNCK, UIT HET BOEK DE VAL VAN MATTHIAS M.R. DECLERCQ.

DE VAL

van Matthias M.R. Declercq

Dit is een passage uit het boek De Val van Matthias M.R. Declercq. Het boek werd ook verfilmd in de VRT Canvas-documentaire 'Het Scheldepeloton'.

klik hier

LUISTERFRAGMENT uit het boek
'De Val' van Matthias M.R. Declercq

Kurt Hovelijnck voetbalt als kind bij de junioren van FC Groeningen. Hij krijgt tijdens een wedstrijd in de vrieskou een bal hard in zijn gezicht. Zijn hoofd voelt vreemd aan, alsof zijn neus naar binnen is geplooid. Waardoor Kurt geen zin meer heeft in dat voetbal gedoe. Om de tijd te doden speelt hij dan maar 's winters tafeltennis. Maar tijdens een partijtje dubbelspel krijgt hij een houten pingpongpalet tegen zijn hoofd en zijn tanden liggen als witte bonen op de tong. Het bloed sijpelt langs zijn hals de trui in. Terug naar de natuur, denkt Kurt. Hij gaat vissen. Dat lijkt veel veiliger. Tot er een vishaak in zijn lip hapert. Met de worm en al. Het is ook gedaan met vissen, ook veel te gevaarlijk.

Kurt staat begin jaren negentig gebiologeerd naar een wielervedstrijd te kijken. Een renner gooit een bidon de gracht in en Kurt steekt de drinkbus in zijn jaszak. Het is een trofee. De voetballer, tafeltennisser, een visser, weet het dan pertinent zeker dit is wat hij wil doen. Dit is ook wat hij zal doen koersen.

Een voorjaarsdag. In 2009 rijdt Wouter Weylandt naast Kurt op het jaagpad. Eigenlijk is hij kansloos tegen Wouter. Kurt is geen trage renner, maar tegen de berenkracht van zijn kameraad kan hij niet op. Ze passeren de brug van Zingem en even verderop weerklinkt een schel, krakend geluid. Wouter kijkt om. Het achterstel van Kurts fiets begeeft het. Zijn wiel komt los en hij slaat met zijn voorhoofd frontaal tegen de harde asfaltweg. Zijn gezicht schuurt over de grond, de armen wezenloos achter hem aan. Het bloed gutst uit mond en oren. Hij ligt op de grond en hij schreeuwt. Uiteindelijk ligt Kurt negentien dagen in een coma. Zijn schedel drie maanden in een diepvries. Zijn gedachten zijn stekelig. Het is donker in zijn hoofd. Kurt wordt depressief en iedere dag wordt de kamer kleiner.

Mijn carrière was nog niet af, zegt hij. Die val heeft alles gebroken. Mijn hoofd lag in stukken. En dat litteken bleef mij achtervolgen. Niemand wilde mij nog. Ik heb een aantal ploegen zelf gebeld, op zoek naar werk.

Ze gingen overleggen en mij terugbellen. Maar ik heb nooit meer iets gehoord...

Dit is een passage uit het boek 'De Val' van Matthias M.R. Declercq.
Het boek werd ook verfilmd in de VRT Canvas-documentaire 'Het Scheldepeloton'.

Het verhaal van Kurt is zeer treffend. Als hij tijdens die bewuste training een helm had opgezet, zou zijn leven, en dat van zijn omgeving, er heel anders uit hebben gezien.

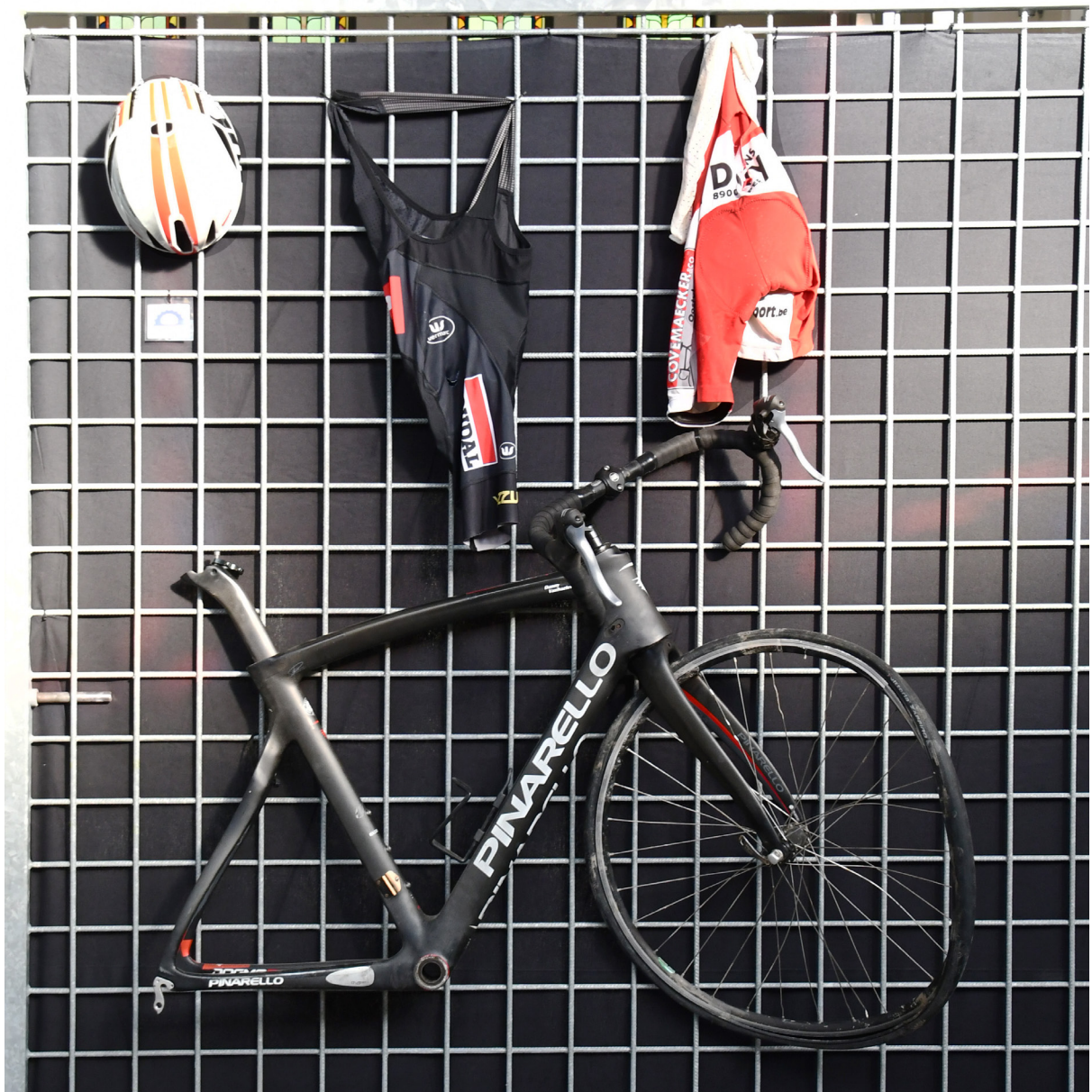
MATTHIAS M.R. DECLERCQ

STAN DEWULF

met vallen en opstaan

Stan Dewulf, profwielrenner bij Decathlon AG2R La Mondiale, is een renner die de koers door en door kent. Hij weet als geen ander dat wielrennen niet alleen draait om winnen, maar ook om doorzetten na een val. De gebroken helm en gescheurde truitjes die hier te zien zijn, getuigen van zware valpartijen – een harde realiteit in de sport. Zoals elke renner beseft Stan maar al te goed: de koers is met vallen en opstaan.

15 MAART 1971

Jempi voor eeuwig 22

JEAN-PIERRE MONSERÉ

15 maart 1971. Jean-Pierre ‘Jempi’ Monseré pikt vier dagen voor Milaan-Sanremo nog snel even de kermiskoers in Retie mee. Halfweg koers laat de 22-jarige wereldkampioen zich uitzakken naar de laatste plaats in de kopgroep. Hij kijkt even achterom en knalt op een stilstaande auto. Monseré, die zeven maanden eerder de wereldtitel greep in Leicester, overleeft de klap niet.

“Er stond enorm veel wind, het peloton was in waaiers uiteengevallen. Op een bepaald moment kwam Jean-Pierre van de kop, hij had zijn deel gedaan, om weer achteraan in te schuiven. Dan moet er vanuit de tegenovergestelde richting een vrouw gekomen zijn met een auto. Wat er toen gebeurd is in het hoofd van Jean-Pierre? Niemand weet het.”

Dat er een auto op het parcours kon verschijnen, had alles te maken met de regels van die tijd. In België werd het normale verkeer niet stilgelegd voor kleine wedstrijden. Sterker nog; het verkeer werd er in die wedstrijd niet eens op geattendeerd dat er een wielervedstrijd gaande was. De betreffende chauffeur verklaarde later dat ze van niets wist en bij het zien van wielrenners direct haar auto in de berm had geparkeerd.

ARTIKEL Jean-Pierre Monseré. Voor eeuwig 22

klik hier

NA DE TRAGEDIE EN DE MASSALE ROUW WERD IN BELGIË BESLOTEN DAT ER TIJDENS WIELERWEDSTRIJDEN GEEN VERKEER MEER OP HET PARCOURS MOCHT BEVINDEN. OOK GEPARKEERDE WAGENS WERDEN VERBANNEN.

*klik hier om het verhaal van
Stayer vedette Charles Verkeyn
te ontdekken!*

DE RIDDERS VAN DE VALHELM

STAYER HELM

– 1950 –

De eerste tak van de wielersport waarbij het dragen van een helm ter sprake kwam, was het stayeren. Begin 20ste eeuw was de interesse in snelheid en spektakel bij het wielerspubliek enorm groot. Op de piste werden er wedstrijden georganiseerd waarbij renners in de slipstream van een gangmaker (zware motor) enorme snelheden haalden. Door de hoge snelheden die behaald werden, was de discipline van het stayeren erg gevaarlijk. Er gebeurden dan ook regelmatig ongevallen met fatale gevolgen. Zo valt er doorheen de geschiedenis van het stayeren een lange dodenlijst op te stellen.

Door de vele dodelijke ongevallen in de stayersport legde de Duitse overheid (waar stayeren enorm populair was) een verbod op dergelijke wedstrijden op. Door massaal protest werd dit verbod ingetrokken, maar er kwamen wel enkele regels die de sport veiliger moesten maken. Het verplicht dragen van een helm was één van deze regels. Op deze manier werd de stayersport de eerste wielertak waarin een helmverplichting werd ingevoerd. In kranten werden de renners die aan stayeren deden ‘ridders van de valhelm’ genoemd.

PISTE WORSTENHELM

– 1950 –

Vanuit het stayeren werd de valhelm steeds gebruikelijker in het baanwielrennen, zeker bij de sprintnummers. Uiteindelijk werd het dragen van een helm verplicht op de piste. De pionier hierin was Duitsland: na het dodelijke ongeval van de Belgische baanwielrenner Joseph (Jef) Perelaer in 1933 op de piste van Verviers voerde de Duitse wielerbond een helmplicht in. Kort daarna volgde ook België, zoals vermeld in een artikel in Sportwereld van 28 juni 1933. Later besloot ook Frankrijk tot een helmplicht, na het overlijden van de Franse pistier Jean Cugnot door een dubbele schedelbreuk in Parijs.

De worstenhelm werd geïntroduceerd in 1940. In eerste instantie was het een zelfgemaakte helm, bestaande uit lederen banden die aan elkaar werden verbonden. De leren banden werden daarna opgevuld met paardenhaar. In de jaren tachtig kwamen er worstenhelmen van kunststof op de markt. Deze waren in verschillende kleuren en maten verkrijgbaar en werden aangeboden met meerdere sluitingen.

VOORLOPER POTHELM

– 1970 –

In de jaren '70 kwamen de eerste pothelmen op de markt, voornamelijk gericht op racefietsers. Deze vroege helmen bestonden uit een harde buitenschaal van polycarbonaat en een binnenkant van samengeperst polystyreen (piepschuim), vergelijkbaar met de technologie in motorhelmen. De worstenhelm zou echter nog jarenlang de dominante helm blijven.

Jean Robic had een reputatie hoog te houden als brokkenpiloot. Omdat hij in Parijs-Roubaix in 1944 een schedelbreuk had opgelopen, reed hij altijd rond met een zelfgemaakte leren worstenhelm, die hem de bijnaam 'het lederen hoofd' opleverde. Verder brak hij alles wat er maar te breken viel: armen, benen, ribben en een sleutelbeen.

EIND DE JAREN '50 ZIEN WE IN BELGIË DAT DE WORSTENHELM VERPLICHT WORDT IN BEPAALDE WEDSTRIJDEN (CRITERIUMS). HET DUURT ECHTER TOT 1966 VOORDAT ER VOOR ALLE WIELERWEDSTRIJDEN EEN VERPLICHTE HELMDRACHT IS. BELGIË IS HET EERSTE LAND WAAR ER EEN HELMPLICHT IS VOOR PROFESSIONELE WIELRENNERS IN WIELERWEDSTRIJDEN.

TOT 1991 WAS HET VERPLICHT DE WORSTENHELM TE DRAGEN IN BELGISCHE WIELERWEDSTRIJDEN; VANAF DAT MOMENT WERD HIJ VERVANGEN DOOR DE EVENEENS VERPLICHTE 'POTHELM'.

18 JULI 1995

tragedie op de Col de Portet-d'Aspet

Op 18 juli 1995 kwam Fabio Casartelli op 24-jarige leeftijd om het leven na een valpartij in de vijftiende etappe van de Tour de France, van Saint-Girons naar Cauterets. Tijdens de afdaling van de Col de Portet-d'Aspet reed hij in een groep vóór het peloton, samen met onder andere Johan Museeuw. Casartelli kwam met zijn hoofd tegen een betonblok en overleed enkele uren later in het ziekenhuis van Tarbes. Hij droeg geen helm en volgens sommigen had een helm zijn leven kunnen redden. Achter Casartelli gebeurden nog meer valpartijen: Dante Rezze reed het ravijn in en brak een been, terwijl Dirk Baldinger zijn heup brak.

Ik lag er zelf enkele minuten bij. Zijn houding veranderde niet en bij het rechtstaan heb ik hem nog even vastgehouden. Ik heb nog Fabio, Fabio geroepen, maar er kwam geen reactie. Het is een van de beelden uit mijn carrière die me altijd zal bijblijven. Ik heb die rit verdwaasd uitgereden. Bij de finish zag ik verzorger Dirk Nachtergaele naar me komen en aan de andere kant zag ik Richard Virenque [die dag de ritwinnaar] met de bloemen op het podium. En ik vraag aan Dirk: “Hoe is het met Fabio?” en Dirk antwoordt dat hij dood is. Dat was precies 100 kilogram die op mij viel. Vooral door het contrast.

”

— Johan Museeuw, die bij Casartelli was toen hij viel, over de dood van Casartelli, in 2012

NA HET OVERLIJDEN VAN DE ITALIAAN WILDE DE UCI EEN HELM-PLICHT INVOEREN (DIE SINDS 2003 VAN KRACHT IS, RED.), MAAR DAT STUITTE AANVANKELIJK OP VEEL WEERSTAND IN HET PELOTON. “WIELRENNERS HEBBEN TOEN ZELFS GESTAAKT,” ZEGT WIELRENNER ERIK BREUKINK. HIJ KAN DAAR WEL ENIG BEGRIP VOOR OPBRENGEN: “DIE HELMEN WAREN VROEGER ERG ZWAAR EN ZATEN GEWOON NIET COMFORTABEL IN DE HITTE.” TOCH BRACHT HET OVERLIJDEN VAN CASARTELLI EEN DUIDELIJKE MENTALITEITSVERANDERING TEWEEG. “DAARNA DROEGEN VEEL RENNERS BIJNA ALTIJD EEN HELM. ALLEEN IN DE BERGEN GE- BEURDE DAT VAAK NOG NIET.”

klik hier om de getuigenis van Johan Museeuw te lezen

BUCKLER TIJDRIJTHELM

– 1991 –

Het streven naar “glad is gelijk aan snel” kwam tot uiting in de pogingen van de Brit Dave Lloyd, die een huidpak droeg met een soort kap — een vroege versie van het bodysuit dat Cathy Freeman later zou dragen tijdens de Olympische Spelen in Sydney. Het doel was om alle turbulentie veroorzaakt door rommelig haar weg te nemen.

In 1984 kreeg aerodynamica een bekendere vorm in Los Angeles: de traandruppel. Teardrops werden al sinds de 19e eeuw toegepast in de aerodynamica, al stonden ze vaak “verkeerd om” — met de punt naar voren in plaats van naar achteren. Een traandruppelvorm is aerodynamischer dan een ronde vorm, omdat de luchtstroom er langer aan blijft kleven en dus minder turbulentie veroorzaakt. Zo vermindert het drukverschil tussen voor- en achterkant. Door een helm in die vorm te ontwerpen, wordt de luchtweerstand van het hoofd theoretisch kleiner dan bij een standaardhelm.

WORSTENHELM BRIKO

– 1990 –

1990 was het laatste jaar waarin de worstenhelm nog toegestaan was in België. Vanaf 1991 werd de pothelm verplicht. In de meeste andere landen bleef het voorlopig stil. Enkel in Nederland gold sinds 1975 al een helmplicht. De UCI ondernam enkele verwoede pogingen om het dragen van een fietshelm verplicht te maken, maar slaagde daar niet in door de hevige weerstand binnen het peloton.

TIJDRITHELM VLAANDEREN

– eind jaren '90 tot 2002 –

Sinds het einde van de jaren '90 zien we een groeiende interesse in de tijdrithelm. Terwijl men deze helm in het begin van de jaren '90 nog verafschuwde, ontstaat er vanaf het einde van dat decennium een ware ratrace naar de meest gestroomlijnde, aerodynamische helm van allemaal. Tijdrithelmen duiken sindsdien op in alle kleuren en vormen.

ARTIKEL A brief history
of Time Trial helmets

klik hier

11 MAART 2003

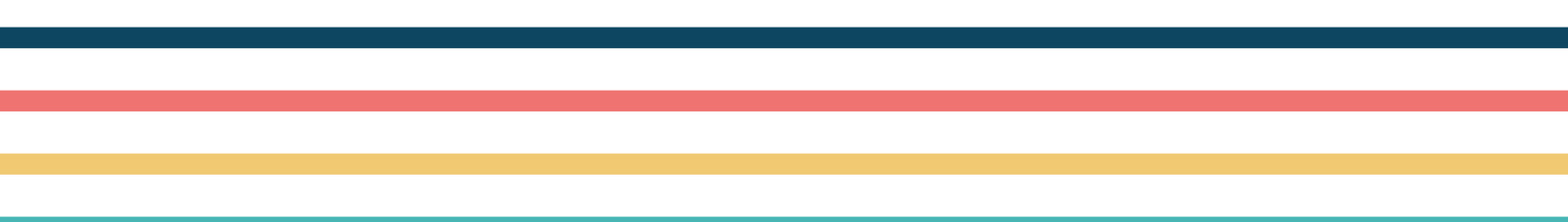
Etappe 2 Parijs-Nice – de val te veel

ANDREJ KIVILEV

De 29-jarige renner Andrej Kivilev kwam ten val tijdens de etappe van La Clayette naar Saint-Étienne. Op zo'n veertig kilometer van de finish ging hij samen met zijn Poolse ploegmaat Marek Rutkiewicz en de Duitser Volker Ordowski (Gerolsteiner) tegen de grond. Kivilev sloeg met zijn gezicht op het asfalt en verloor meteen het bewustzijn.

De Kazachse renner droeg geen helm en liep bij de val een zwaar schedeltrauma op. Er werd een schedelbreuk vastgesteld, samen met twee gebroken ribben. Bij aankomst in het ziekenhuis verkeerde hij al in coma. Een dag later overleed hij aan zijn verwondingen.

Het tragische overlijden van Kivilev luidde een nieuw tijdperk in binnen het wegwielrennen. Op het moment van zijn val droeg hij enkel een petje. Een algemene helmplicht was er toen nog niet, alleen in België en Nederland, gold op dat moment een verplichte helm voor profrenners.

DE INTERNATIONALE WIELERUNIE UCI GREEP HET ONGEVAL VAN KIVILEV AAN OM EEN ALGEMENE HELMPLICHT IN TE VOEREN. VANAF DAT MOMENT MOEST ELKE RENNER TIJDENS DE WEDSTRIJD TE ALLEN TIJDE EEN HELM DRAGEN. TOCH KON DIE MAATREGEL NIET VOORKOMEN DAT ER IN DE JAREN NADIEN NOG ENKELE DODELIJKE ONGEVALLEN TE BETREUREN VIELEN.

FILMPJE Andrej Kivilev perdait la vie.

klik hier

VAL TOM BOONEN

Tour de France 2011

In de vijfde etappe gaan Tom Boonen en Gert Steegmans onderuit. Tom komt op zijn schouder en hoofd terecht. Zijn helm is gebroken en hij voelt zich duizelig. Twee dagen later stapt hij uit de Tour omdat hij zich, door aanhoudende duizeligheid, niet veilig voelt op de fiets. Later blijkt dat hij een hersenschudding heeft opgelopen.

VAL ROY JANS

2015

Roy Jans is een Belgische wielrenner die inmiddels met pensioen is. Zijn specialiteit was de eindsprint. De apotheose, de spanning naar het einde, wordt opgebouwd. Stuur tegen stuur, wiel aan wiel, en dan gebeurt het onvermijdelijke... de valpartij.

FILMPJE Van Abdoezjaparov tot Jalabert: slachtoffers van de sprint

klik hier

WOUT VAN AERT

2021

HET CORONAJAAR VOORBIJ EN DE WEDEROPSTANDING

Na zijn zware val tijdens de tijdrit in de Tour de France van 2019 staat Wout Van Aert terug in het wielervedeloton. In het voorjaar van 2021 wint Wout Gent-Wevelgem en de Amstel Gold Race. Eind juni is hij ook de sterkste tijdens het BK op de weg. Na het BK vergezelt hij de ploeg in de Tour de France. Pogacar wint de Tour, maar Wout schittert met drie etappezeges. De zege op de Mont Ventoux van dat jaar spreekt nog steeds tot de verbeelding.

LAZER FDJ 'HERSENHELM'

2024

De damesploeg van FDJ-SUEZ rijdt Luik-Bastenaken-Luik in 2024 met een speciaal helmontwerp. Dit ontwerp staat volledig in het teken van bewustwording over het dragen van een helm op de fiets. Ze vestigen de aandacht op dit initiatief met een onderscheidend en assertief helmontwerp, waarbij de hersenen, die essentieel zijn om te beschermen, duidelijk zichtbaar zijn. Te vaak resulteert een fietsongeluk in hersenschade die voorkomen had kunnen worden door het dragen van een helm of door beter zichtbaar te zijn in het verkeer.

ARTIKEL A unique lazer helmet at LBL to raise awareness of helmet use.

klik hier

SWIVVLE

Belgische helmen

Ook op de weg is een fietshelm van groot belang. We maken dan ook graag de sprong naar fietsveiligheid in het dagelijkse verkeer. Zoals eerder gezien tijdens deze expo, kan de fietshelm je leven redden of een ernstiger schedeltrauma helpen voorkomen. Daarom doen we een oproep om altijd een fietshelm te dragen. Wist je trouwens dat deze helm van Swivvle volledig reflecterend is en goed zichtbaar in het donker?

*klik hier om het
voordeel van een goede
fietshelm te ontdekken*

**TEAM
HELMEN
MET EEN
VERHAAL**

TOPSPORT VLAANDEREN

– 2002 –

TOPSPORT VLAANDEREN T-INTERIM

Deze tijdriethelm behoort toe aan een ‘grande dame’ van het dameswielrennen. De uit Veurne afkomstige Cindy Pieters werd in 1999 Belgisch kampioene op de weg. In 2002 werd ze ook Belgisch kampioene tegen de tijd. Ook op de WK's stelde ze niet teleur met een vijfde plaats op het WK op de weg in San Sebastián in 1997 en een zevende plaats op het WK tijdrijden in 2001 in Montréal.

OP DEZE AERO TIJDRITHELM ZIE JE AAN BEIDE KANTEN EEN ENGELBEWAARDER KLEVEN. DEZE ENGELBEWAARDER MOEST CINDY EEN VEILIGE RIT ZONDER VALPARTIJEN BEZORGEN. DE TIP WERD HAAR GEGEVEN DOOR COLLEGA'S EN COACHES UIT HET PELOTON.

VISMA-LEASE A BIKE

– 2024 –

Het afgelopen jaar kreeg deze teamhelm het hard te verduren. Het team Visma-Lease a Bike behaalde veel mooie resultaten, maar kwam ook af en toe op het asfalt terecht. Soms met akelige valpartijen, maar dankzij de helm kunnen de renners het nog steeds navertellen.

Jonas Vingegaard gaat samen met Roglic en Evenepoel onderuit in de Ronde van het Baskenland. Jonas is geruime tijd uit roulatie en moet zich haasten om de Tour de France te halen. Wout van Aert valt dat jaar meerdere keren. Hij start de reeks stevig in Dwars door Vlaanderen, valt in de Tour, op de olympische wegrit en in de Vuelta. Het lichaam van Wout ziet zwaar af, gelukkig is er de helm die zijn hoofd beschermt.

ALPECIN - FENIX - DECEUNINCK

Alpecin Deceuninck en Fenix Deceuninck zijn met zowel hun dames- als herenploeg in verschillende takken van de wielersport actief. In het mountainbiken, de cyclocross, gravel en op de weg hebben beide ploegen al verschillende titels behaald. Onderweg naar een titel loert een valpartij altijd om de hoek. Deze helmen zijn hiervan het bewijs.

EVY KUIJPERS

De week na Nokere Koerse gaat Evy nog trainen. Ze wordt er aangereden door een auto en breekt haar sleutelbeen. Haar voorjaar ligt aan diggelen.

SAMUEL GAZE

Als oud-wereldkampioen cross-country (MTB) kom je op onge-repte, oneffen paden terecht. Een uitschui-ver is snel gebeurd.

SILVAN DILLIER

– 2025 –

PARIS-ROUBAIX 2025

Terwijl Mathieu van der Poel een drinkbus van Visma-Lease a Bike ontwijkt en naar de winst rijdt, botst Silvan Dillier ongelukkig tegen een verzorger van dat team. Hij valt zwaar op de kasseien en breekt zijn helm.

klik hier om de val te zien

MAXIME DE POORTER

– 2021 –

Deze beschadigde helm behoort toe aan Maxime De Poorter. Hij kwam ermee ten val tijdens de Memorial Jef Scherens – Tour of Leuven 2021, op de befaamde Flandrien Lus van het WK-parcours. Achter elke koers schuilt niet alleen strijd, maar ook het risico dat alles in een fractie van een seconde kan kantelen.

Na vijf jaar als continentale renner heeft Maxime De Poorter (28) zijn koersfiets ingeruild voor een administratieve functie bij Soudal Quick-Step. Hoewel hij niet langer actief is in het peloton, blijft hij nauw betrokken bij de wielersport en geniet hij van zijn nieuwe koers.

ANDREW FENN

– 2012 –

Tijdens de slotrit van de Ronde van België in 2012 kwam Andrew Fenn ten val. Zijn helm ving de klap op en raakte zwaar beschadigd — een stille getuige van de harde wetten van het wielrennen.

STEUN ONZE KOERS!

Gecharmeerd door deze expo?

De expo 'Koers, een verhaal van vallen en opstaan' is gratis te bezoeken, maar we hebben er met veel passie en inzet aan gewerkt om jou een unieke beleving te bieden. Ben je geraakt door het verhaal? We zouden het enorm waarderen als je een vrije bijdrage overweegt ter ondersteuning van onze werkingen.

Met jouw steun geef je kracht aan deze projecten:

FIETSATELIER HET VERZET | Een plek waar mensen met een beperking of psychische kwetsbaarheid via fietsonderhoud en -herstel leerervaring opdoen.

DE HUB | Een creatieve zorglocatie waar jongeren en volwassenen zelf producten ontwerpen en maken met o.a. een 3D-printer, textielprinter en lasercutter. Zorg, techniek en verbeelding komen hier samen.

HET HAVENHUIS | Een warme plek voor mensen met een niet-aangeboren hersenletsel, waar herstel, rust en re-integratie centraal staan.

Dankjewel om mee in beweging te komen. Jouw steun maakt écht het verschil! *klik hier om een vrije bijdrage te doen!*

MET DE STEUN VAN → **deceuninck** **Clarebout** *Swivvle*

Bijzondere dank aan Stan Dewulf, Cindy Pieters, Lieselot Decroix & La Francaise des Jeux, Maxime de Poorter, Jan De Pauw en de profrenners voor hun medewerking aan de filmpjes.

